

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

3. Dæmonis, ob blasphemiam pœna, & expulsio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

His vltro citroque dictis, Stygius tortor mox iterum interrogatus: Et quandonam vellet exire? dixit: Vel jam me dimittite, ibo. Sed respondit Canisius, id non in sua, sed in Dei, & Matris Dei manu esse. Cui mox iterum diabolus dixit: *Cras exhibo, postquam eam satis cruciavero.* His ita peractis, cessatum est eo die.

Die 23. Ianuarij totum tempus matutinum in templo ac precibus est consumptum, & à prandio, hora vndecima, èdem rursus ventum, puellaque initio tranquillâ, hesterno modo actum, atque orarum est. Sed denuo ubi ad Litanias Lauretanâs itum, noluit diabolus pati, ut diceretur, *S. Maria Virgo, ora pro nobis.* Vide ut non possit pati Litanias. Tunc enim, ita tremuit, ut puellam, iuxta Fuggerinam genua flectentem, crudelissimè retro egerit. Adeoque iterum coactus est Marcus Fuggerus, puellam tenere, reliquis adiuuantibus. Exorzismo iterato, vsque ad duodecimam horam, quasi nihil sentiret, ad omnia cachinnauit dumtaxat dæmon. Hora autem duodecima ubi audita est, rursus ita puellam crucianit, septiesque in terram allisit, ut, nisi diuinus seruata fuisset, vel afflcta, vel lacerata periret. Omnibus certe, qui aderant, hoc tormentum vberes lachrymas excusit, puellam autem ipsam morituræ similem reliquit; aliquamdiu certe jacuit immota, ac velut sensus expers. Postquam vero, remigrante animo, ad se redijt, interrogata, ubi fuerit, aut quid ei euenerit? Dixit, tacita & placabili voce, B. Dei Matrem cum duobus sibi Angelis spectabilem adfuisse; quorum alter dixerit: Etsi, justo Dei judicio, adhuc decies crucienda foret, tamen ob presentium preces ei aliquid remissum; itaque quinques post hac dumtaxat esse torturis agitandam, neq; deinde amplius dæmonem de villa re interrogandum; sed cum autoritate iubendum, ut flexis humi genibus, quinques Pater & Ave recitet, & coram omnibus septies terram osculetur; reuocetque ignominiam, quam Matri Dei, blasphemico ore, intulisset. Iussus ergo consurgere contumax Spiritus, & in medio sacelli perficere, quæ Deus mandarat, inuitus admodum paruit: nam auerso ab altari, & ad januam conuerso vultu stetit. Iussus à Canisio se vertere, coactus est & hic obsequi, quod dum facaret, vulans truculentè cœpit ex ore puellæ vociferari: *Veni mihi, Veni mihi, Veni mihi!*

III.

mihi! &c. nullus omnium demoniorum à 20, jam annis adè diriter tortus est, ut ego jam, Neque interim ipse tortus desit vicissim miseram virginem torquere. Postquam in hunc modum quinques illam excruciauit, jussus est à Canisio facere, quod Angelus mandauit, ac Deo, eiusque Matri, in quam contumeliosè dixerat; honorem reddere. Tum adactus puellæ brachia vtrimeque extendens, astantes ita allocutus est: *Videte Christiani, nos diaboli ipsi cogimus Deo eiusq; Matri obedire; & vos quid facitis!* His dicitis, mox in genua procubuit; & quinques orationem Dominicam recitauit, & singulis petitionibus subiunxit: *In honorem primi vulneris Redemptoris & Salvatoris IESV CHRISTI, &c.* Postea quinques etiam salutationem Angelicam dixit: cùm autem dixisset: *gratia plena interposuit, hæc verba; tua gratia & misericordia sis cum omnibus, qui adiunt in hoc facello:* ac tandem ita finiuit: *O Maria Mater Dei, ora pro eis.* Quàm sincera mente, & libenter hoc fecerit, vos cogitate. Nam is qui odit DBVM, qui honores Matris execratur, qui salutem nostram impensisimè impugnat, contrarium tamen facere coactus, infernum, pro sua superbia, passus est, omni Inferno grauiorem. Et præsertim quia tandem adactus est à Deo, Deiparam summis laudibus extollere, eique titulos honoris splendidissimos, verbis quàm ornatissimis, dare. Posthæc Cánisius in Nomine Altissimi eum jussit excedere. Cui diabolus truci voce dixit: *Adhuc prius cogor terram septies osculari,* quod facere permisus, interrogatus est, cur fecerit? Respondit: Ad honorem Matris Dei id facere coactus sum, cuius honorem blasphemè læsi. Post hæc sublatâ in altum puellâ, immuni clamore vociferans, jussus cedere, cessit intra secundam & tertiam horam pomeridianam. O quanta tum omoium latitia & gratulatio, qui aderant! quanta Deo & Deiparæ laudes persolutæ! Quantum liberatæ puellæ gaudium!

IV.

In hac historia planè regnum Dei explicatur, hoc est, modulus, quo Deus in hoc Mundo regnat. Nempe per misericordiam & judicium. Sicut enim seueritas quædam est, permittere diabolo, ut in hominem insiliat, eumque tam crudeliter discerpatur; ita misericordia & liberalitas Dei est, dare hominibus potestatem, malos Angelos è corporibus ejiciendi. Neque enim Christus